

jako dobu čekatelskou, jsou opřeny o předpis, kterého na daný spor použití nelze a slušelo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 8081.

O b e c n í d á v k y: Jest dávkou ze zábav platiti také z částky, která se od účastníků zábavy vybírá paušálně »za šatnu«?

(Nález ze dne 28. června 1929 č. 12.899.)

V ě c: Rudolf Sk. v Brně proti městskému zastupitelstvu v Brně (vrch. mag. r. Čeněk Spiruta) o pořádkovou pokutu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nálezem mětské rady zem. hlav. města Brna z 8. února 1927 byla st-li dle § 15 odst. 2 pravidel o vybírání obecní dávkou ze zábav (dodatek III. vl. nař. č. 143/22) uložena pořádková pokuta 200 Kč, ježto kontrolou bylo zjištěno, že vybírá od všech účastníků zábav ve svém podniku jednak 3 Kč a jednak 2 Kč paušálně za šatnu, tedy celkem 5 Kč se šatnou, dávkou však neplatí z této celkové úplaty, nýbrž pouze ze 3 Kč (§ 7 pravidel). Odvolání z tohoto nálezu podanému městské zastupitelstvo v sezení dne 31. května 1927 nevyhovělo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto :

St-li byla uložena pokuta, poněvadž vybral od účastníků zábav větší vstupné než z něho odvedl dávkou tím, že vybíral pod názvem »šatna« zvláštní úplatu za účastenství na zábavě. Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, ježto § 6 odst. 2 dávk. pravidel, na nějž se žal. úřad odvolává, týká se jen účastenství na zábavě.

V tom má sice stížnost pravdu, ale žal. úřad svým rozhodnutím vyslovil, že to, co se vybírá za uschování šatstva pod názvem »šatna«, je vlastně úplatou ze zábav a proto vstupným ve smyslu § 7 pravidel. V tom ohledu musil nss dáti žal. úřadu za pravdu, poněvadž dávkou ze vstupenek se platí ze vstupného t. j. z úplaty, která byla podnikatelem zábavy vybírána za účastenství při zábavě. Mohl tedy úřad zkoumati, zda to, co bylo placeno z titulu »šatny«, bylo skutečně úplatou za uschování šatstva aneb úplatou za účastenství na zábavě.

Stížnost vytýká dále, že není správný závěr žal. úřadu, že úplata za šatnu byla vlastně úplatou za zábavu. Nař. rozhodnutí prostě vyslovuje, že okolnost ta byla kontrolou zjištěna, aniž udává, z kterých skutkových předpokladů dospěl úřad k onomu úsudku. Tento nedostatek však zne-možnil straně účinnou obranu. — — — —

č. 8082.

O b e c n í d á v k y: Jest dávkou ze zábav platiti také z částky, která se od účastníků zábavy vybírá paušálně »za šatnu«?

(Nález ze dne 28. června 1929 č. 12.900.)

Prejudikatura: Boh. A 8081/29.

Věc: Zemské hlavní město Brno (vrch. mag. r. Čeněk Spiruta) proti moravskému zemskému výboru v Brně (koncipista Dr. Lad. Kummer) o dávku ze zábav.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem městské rady v Brně ze 17. března 1927 byla Rudolfu S. vyměřena dodatečně dávka ze zábav pořádaných v jeho místnostech 2., 6., 13., 20. a 27. února 1927 částkou 1199 Kč 86 hal. a to proto, že bylo od návštěvníků až na několik výjimek vybíráno mimo vstupné 3 Kč také 2 Kč za šatnu bez rozdílu odevzdaných kusů, kterážto úplata je na úkor vstupného a dávky nepoměrně vysoká a lidovosti podniku neodpovídající.

Odvolání městské zastupitelstvo výměrem z 10. června 1927 zamítlo, ježto kontrolou bylo nesporně zjištěno, že se zpravidla vybírá pod názvem »za šatnu« zvláští úplata (2 Kč) za účastenství na zábavě, která úplata ve smyslu § 6 odst. 2 dávk. pravidel dávce podléhá.

Dalšímu odvolání žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl, ježto úplata za šatnu dávce ze zábav nepodléhá. — — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto :

Žal. úřad vyslovil, že ve smyslu § 6 odst. 2 pravidel o vybírání obecní dávky ze zábav nelze do vyměřovacího základu pro dávku pojmouti úplatu za uschování šatstva.

Je sice pravda, že toto ustanovení nepřipouští, aby dávka byla vyměřena z úplaty za něco jiného než co je zábavou, neboť vztahuje se jen na vstupné do zábavních podniků a na úplatu za účastenství na zábavě, nikoliv však na to, co bylo za jiné úkony, které nepatří k zábavě, podnikateli zábav zapláceno (§§ 1 a 7 dáv. prav.). Nemá tedy stížnost pravdu, uplatňuje-li, že vše to, co bylo placeno za uschování šatstva, mohlo býti podrobeno dávce ze zábav. Než nss nemohl přes to shledati výrok žal. úřadu zákonným.

Obec podrobila totiž úplatu za šatnu proto dávce, že úplata ta vlastně vzhledem k tomu, že byla nepřiměřeně vysokou, byla úplatou za zábavu. Žal. úřad vychází však z názoru, že okolnost, že určitý obnos byl vybírán podnikatelem zábavy z titulu uschování šatstva, vylučuje vůbec přezkoumání, zda skutečně vzhledem k nepřiměřenosti úplaty a jiným okolnostem nejde o přesun úplaty za zábavu. Vycházejí z tohoto nesprávného názoru (§§ 1 a 7 dáv. prav.); neuvážil žal. úřad, zdali dle okolností tohoto případu šlo skutečně o takový přesun za účelem dosažení menší dávky ze zábav. Pro tento nedostatek bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 8083.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
K výkladu pojmu »vedlejší zaměstnání« podle zák. č. 221/24.

(Nález ze dne 3. září 1929 č. 16.130.)